

2012: jaar van de verontwaardiging | Blijvend succes | Van verbeelden naar doen | Avond van de verontwaardiging

Pala [info@pala.be]

Verzonden: maandag 9 januari 2012 3:39

Aan: Veerle Solia

Wordt deze nieuwsbrief niet goed weergegeven? Klik hier.

Inhoud

Inleiding

2012: jaar van de verontwaardiging, Occupy en Arabische lente

Global Society boek 'van Verontwaardiging naar Verandering' een blijvend succes

Van verbeelden naar doen. Naar een sociaalecologische samenleving

31 januari 2012 – Avond van de verontwaardiging

Inleiding

Een jaar geleden verscheen in PALA een nogal eigenzinnig jaaroverzicht met als titel *Nieuwe generatie pikt politieke stilstand niet langer*. Een jaar later blikken we in deze PALA terug op een jaar van verontwaardiging, en meteen ook vooruit naar wat sociale bewegingen kunnen doen.

Een jaar geleden is met dat jaaroverzicht ook de grondslag gelegd voor het in oktober door Global Society uitgegeven boek *van Verontwaardiging naar Verandering* dat intussen aan zijn tweede druk toe is en ook zijn weg vindt naar scholen.

Ook in deze PALA het artikel *Van verbeelden naar doen* dat het licht zag op een dag waar de culturele sector nadenkt over haar rol in het realiseren van een rechtvaardige en duurzame wereld.

En we kondigen graag de Avond van de verontwaardiging aan op 31 januari in de Beursschouwburg in Brussel waaraan Global Society vzw graag haar steun geeft. In PALA alvast wie er die avond komt.

NIEUW BOEK
SLECHTS 6 EURO
verzending
inbegrepen

Van eiland tot wereld.

Voor wie meer wil lezen na van

Verontwaardiging naar Verandering

Allerbeste wensen voor een bewegingsrijk 2012

Global Society vzw

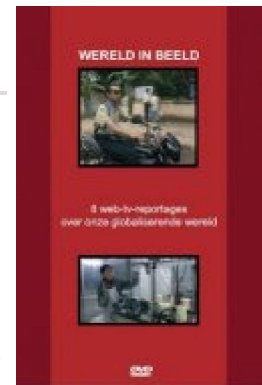
2011: jaar van de verontwaardiging, Occupy en Arabische lente

De analyse van een jaar geleden bleek accuraat. 2011 is een jaar geworden van verontwaardiging, van indignados, Arabische lente en Occupy, van sociale bewegingen op een keerpunt. En het is niet gedaan, 2012 zal opnieuw verzet tonen. Gelukkig maar, want ook die andere vaststelling van begin 2011 blijft: de politiek faalt en abdiceert, van Eurocrisis tot de klimaatconferentie in Durban.

Dat 2011 het jaar van de verontwaardiging zou worden, kon u op deze nieuwssite al lezen op 2 januari 2011: "Het slechte nieuws van 2010 is dat de politiek in vele landen, en zeker mondiaal, de kunst van de stilstand tot in de morbide perfectie beheerst. Erger nog, het is de politiek van de overgave. Het goede nieuws is dat er een generatie opkomt die dit niet langer pikt, van de jonge Britten die Londen overhoop zetten en de WikiLeaks activisten tot de Tunesische betogers."

In 2011 gebeurt wat velen voor onmogelijk hielden. De Tunesische Jasmijnrevolutie krijgt opvolgers in tal van Arabische landen en het verzet groeit uit tot een heuse Arabische lente. Meest opvallend zijn de demonstraties op het Tahrir plein in Cairo tegen armoede en onderdrukking, tegen het dictatoriale bewind van Mubarak. En ze slagen er alvast in om hem weg te krijgen. Wat ook het vervolg is van de vele Arabische protesten en revoluties – van Marokko tot Syrië – niemand die er nog vanuit kan gaan dat het verzet binnenskamers blijft.

Vanaf 15 mei krijgt de nieuwe generatie van verzet in Spanje en elders de naam van indignados of

DVD met 8 web-tv-reportages over onze globaliserende wereld – voor onderwijs en vorming

verontwaardigden. Niet toevallig, want mee geïnspireerd door de Arabische lente, zijn er plots al die bezette pleinen en straten, en zijn er duizenden en duizenden betogers in Madrid, Barcelona en tientallen andere steden. Hun leuze, 'Echte democratie NU'. Deze beweging van verontwaardigden verspreidt zich doorheen Europa, onder andere door diverse protestmarsen.

Een jaar na DeWereldMorgen.be concludeert ook Time dat 2011 het jaar van de demonstrant was

Vanaf half september is er de bliksemsnelle opkomst van de zusterbeweging Occupy Wall Street die van stapel loopt in New York vlakbij de gelijknamige straat. Met de slogan 'Wij zijn de 99%' kant ze zich tegen de 1 procent superrijken die zowat alle welvaart inpikken. Enkele weken later al zijn er optochten en toespraken in honderden Noord-Amerikaanse steden. Op 15 oktober zijn er wereldwijd betogingen in bijna 1000 steden.

Verontwaardiging heerst ook bij de klassieke sociale bewegingen, over een Europa dat niet de banken laat betalen voor hun stommiteiten maar wel de nationale overheden en de werknemers onder vuur neemt, en geen werk maakt van een duurzame economie. En dus zijn er grote betogingen in o.a. Brussel, Boedapest en Luxemburg. Londen ziet de grootste vakbondsbetoging sinds de Tweede Wereldoorlog.

In Wisconsin in de Verenigde Staten is het parlement wekenlang bezet door tegenstanders van een antivakbondswet, zijn er massabetogingen en leven democratische senatoren ondergedoken.

Decennium van escalerende onrechtvaardigheden

Een jaar na DeWereldMorgen.be concludeert ook Time dat 2011 het jaar van de demonstrant was.

Daar was en is alle reden toe voor wie even stil staat bij de grote onrechtvaardigheden van de jaren tien, en bij het onheilspellende tempo waaraan ze escaleren.

Van Euro en andere crises, toenemende ongelijkheid

Onbegrijpelijk maar al te waar. Diegenen die zijn verkozen om het algemeen belang te waarborgen, blijven het vertikken de schuldigen voor de vooral in Europa weer hevig woedende financiële en economische crisis aan te pakken. Ik schrijf dit met tegenzin want er zijn wel degelijk scherp analyserende en goedmenende politici, en zeker in woelige tijden is het des te harder uitkijken om vooral niet de antipolitiek te voeden. Maar tot vandaag is het zo dat de politiek weigert de door haar domweg losgelaten financiële markten opnieuw aan banden te leggen, en ze blijft tolereren dat samenlevingen opdraaien voor de gokschulden van verslaafde grootbankiers in plaats van hun rijbewijs af te nemen.

De gevolgen zijn ernstig en kunnen ronduit verschrikkelijk zijn. De economie – onze welvaartsmachine – komt tot stilstand en slechts één zogenaamde ‘remedie’ valt de hoofden van onze overheden te binnen: bezuinigen, snijden, hakken in alles wat van waarde is voor mens en samenleving, en niet weerbaar of maffioos genoeg is om zich te verdedigen.

Deze politici zijn hun legitimiteit kwijt

De onrechtvaardigheid schuilt hem in de manifeste ongelijkheid van deze crisisaanpak die zelfs de naam 'politiek' niet verdient. Want hier is een uiterst discriminerende ideologie aan het werk die vrij baan geeft aan het financiële kapitalisme van de 1% op de kap van de 99% andere mensen, van hun samenlevingen en van hun planeet, zoals we verder nog zullen zien. Het is het soort wilde kapitalisme dat zelfs economisch niet werkt zoals tientallen – en nu almaar ergere – crises bewijzen. Gek genoeg is de uitvoering geregisseerd door politici van allerlei slag die meestal heel andere waarden zeggen voor te staan.

En wat doen ze dan concreet? In hun verblinding treffen deze politici gewone mensen die met hard werken als werknemer, ambtenaar, zelfstandige of kleinere ondernemer hun brood verdienen, of verdienen. Allemaal worden ze getroffen in hun inkomen, in hun gezondheidszorg, in hun onderwijs, in hun sociale zekerheid, in hun infrastructuur, in hun pensioen, in hun cultuurpatrimonium, in tal van publieke voorzieningen en diensten die het leven en het samenleven verbeteren en veraangenamen. En niets – of bijna niets – doen ze om grootbanken en grote bedrijven te laten bijdragen in de gemeenschappelijke pot, en ze weigeren de grootverdieners eerlijk te belasten en laten de grote fortuinen al evenmin een inspanning doen. Integendeel, ze blijven onverantwoorde miljardencadeaus uitdelen aan grootbanken, Electrabel, Total, ArcelorMittal... gewone mensen zullen die rekening wel betalen tot en met

onleefbare jobs van 5 euro en minder per uur, in Europa een vooral Duitse 'innovatie' die door tal van zogenaamde 'deskundigen' én politici als voorbeeld wordt geprezen.

Al deze politici die aan dit alles meewerken, waar ook ter wereld, zijn niet enkel hun geloofwaardigheid kwijt. Omdat ze verzuimen het algemeen belang te dienen, zijn ze hun legitimiteit kwijt. Die is het voorbije jaar meer dan ooit verhuisd naar de verontwaardigden en demonstranten op pleinen, in straten en op talloze werkvloeren...

Morbide perfectie

Hun legitimiteit zijn deze politici des te meer kwijtgespeeld omdat zelfs de volledige planeet nu overduidelijk allerm minst in veilige handen zit bij hen.

"Tot in de morbide perfectie beheerst de politiek in vele landen, en zeker mondiaal, de kunst van de stilstand."

Zo schreven we een jaar geleden, en we dachten vooral aan de toen net mislukte klimaatconferentie in Cancun. Vervang Cancun door Durban, en het is wel duidelijk dat op de alweer mislukte klimaatconferentie van vorige maand die morbide perfectie echt wel gehaald wordt. De politiek heeft daar immers de aarde perfect op koers van een klimaatcatastrofe gezet, niet voor de planeet zelf – die draait wel door – wel voor de menselijke beschaving zoals wij die kennen.

Hoe dan wel? Door dit hele decennium verloren te

laten gaan voor de aanpak van de opwarming van de aarde, een decennium waarvan de wetenschappers ons waarschuwen dat het cruciaal is om de uitstoot van broeikasgassen te keren... zo niet riskeren we een opwarming van de aarde ver boven de 2° Celsius, zelfs een losgeslagen klimaatopwarming.

Als er niet snel echt een klimaatpolitiek wordt gevoerd, is het een realistische inschatting dat er op termijn honderden miljoenen mensen meer zullen sterven aan ondervoeding... en, korter bij huis, dat we er eigenlijk vanuit moeten gaan dat we Antwerpen en tal van andere steden niet boven water zullen kunnen houden. Het is alleen afwachten wanneer de investeringsstromen zich gaan verplaatsen en bijvoorbeeld de industrie in havensteden wereldwijd hogere oorden begint op te zoeken. Want daar denken alvast sommigen toch op langere termijn dan de huidige politiek.

Toch een lichtpunt in 2011. Alvast in Duitsland wisten, na de kernramp in het Japanse Fukushima, honderdduizenden betogers tegen kernenergie te bereiken dat alle centrales er uiterlijk in 2022 dicht zijn. Of hoe massabewegingen ook nu resultaat kunnen boeken. Goed om weten is dat dit samengaat met een jarenoude maatschappelijke keuze voor hernieuwbare energie die een reëel economisch alternatief lijkt te kunnen verschaffen, en met een ernstige energiebesparingspolitiek in alvast sommige sectoren. Wel blijft zelfs hier de werkelijkheid dat het nog onvoldoende is en dat de meeste andere landen er geen boodschap aan hebben.

Dat de verzamelde politici ons in deze ongeziene crisistijden niet dag in dag uit overspoelen met initiatieven, maatregelen, aanmoedigingen en

omkadering om binnen de kortste keren een duurzame economie uit de grond te stampen die werk en inkomen kan bieden aan duizenden en duizenden hoog- en laaggeschoolden en ons snel wegvoeren van een klimaatrampscenario – én van de sociaaleconomische crisis – is onvergeeflijk. Ook daarom zijn ze elke legitimiteit kwijt.

Sociale bewegingen op een keerpunt

Hoeveel maatschappelijke energie er ook boven water is gekomen in het voorbije jaar van de verontwaardiging, het zijn voorwaar geen makkelijke tijden voor al die oude, nieuwe en nieuwste sociale bewegingen die de utopieën koesteren van een rechtvaardige wereld die socialer, ecologischer en democratischer is.

Vele bewegingen weten al langer dat de financiële wereld haar werk niet doet, dat de creatie van welvaart en welzijn steeds minder is gericht op wat nodig is en de planeet geweld blijft aandoen. Zij zien hoe de overheden weigeren in te grijpen, laat staan te sturen, en hoe integendeel het neoliberalisme maar blijft oprukken en de cruciale productie van publieke goederen en diensten achteruitgaat.

Sociale bewegingen onder vuur van groot deel bedrijfsleven, politieke krachten en media

Uiteindelijk beseffen zij ook – dikwijls veel te traag – dat sociale bewegingen en het middenveld aan slagkracht verliezen en nog veel meer dreigen te verliezen, en dat ze toenemend onder vuur liggen van een groot deel van het bedrijfsleven, politieke krachten en media.

Hier en daar rijpt de overtuiging dat de vertrouwde werkwijzen zoals betogen, onderhandelen en lobbyen voor verbetering vatbaar zijn, en ook dat het hoog tijd is voor de georganiseerde samenleving om ten aanzien van een falende en vijandige economie en politiek – alsook media – zelf sociaalecologisch en democratisch te ondernemen en zo opnieuw economische macht (her)op te bouwen.

Zelf de economie opnieuw meer in handen nemen, dat is de boodschap

Want zelf de economie opnieuw meer in handen nemen, via nieuwe en oude coöperaties, maakt sociale bewegingen en samenlevingen completer en sterker en dus wat minder kwetsbaar voor een snel onvriendelijker wordende omgeving.

In deze moeilijke tijd is het ook een prima manier om de ongebreidelde verontwaardigde energie van de straten en de pleinen positief in te zetten om de talloze projecten van een nieuwe coöperatieve economie te bouwen die de samenleving weerbaarder maken.

Het is tevens een noodzaak om de steeds grotere gaten te dichten die overheden en privé sector laten vallen in ons economisch en maatschappelijk weefsel.

Nog een voordeel, wie zo vanuit de samenleving aan een nieuwe duurzame wereld bouwt, zal makkelijker veel meer medestanders kunnen winnen dan wie alleen maar betoogt en protesteert tegen wat fout loopt, hoe terecht zulk verzet ook is.

Het veroveren van de harten en de geesten met een positieve dynamiek zal trouwens hard nodig zijn om veel tegenstand te ontmijnen, sceptici van antwoord te dienen en tal van onverschilligen te overtuigen en aan boord te hijsen van een beloftevolle sociaalecologische beweging.

Een les voor sociale bewegingen: Arco

Vanuit dat oogpunt komt het Dexia debacle en de daaropvolgende val van de Groep Arco, de coöperatieve holding van de christelijke werknemersbeweging, op het eerste gezicht heel ongelegen. Dat de directie van Arco zelfs aandelen van Dexia heeft uitgeleend waarmee zogenaamde *shorters* konden speculeren op een koersval van hun eigen bank Dexia, maakt het allemaal nog pijnlijker, onbegrijpelijker en onvergeeflijker.

Deze hele geschiedenis heeft terecht heel veel kwaadheid en verontwaardiging opgewekt. De werknemersbeweging is nog niet klaar met het onderzoek van wie waarom welke fouten heeft gemaakt, evenmin met de analyse en de evaluatie hiervan.

Maar de beweging moet zich dringend herpakken. De samenleving heeft immers een dynamische en geloofwaardige werknemersbeweging nodig om de crisis te keren, en ook om antwoord te bieden op nog meer vragen. Hoe gaat ze nu het spaarbankieren in handen van de samenleving herstellen? Hoe gaat ze ons opnieuw helpen aan betrouwbare banken die ons spaargeld verstandig weten aan te wenden om de duurzame economie te bouwen die onze welvaart verzekert?

Dit debacle is misschien ook een geluk bij een ongeluk. Nu liggen de kaarten eindelijk duidelijk,

nu moet worden erkend dat het Dexia en Arco verhaal een volledige mislukking was. Nu kan dus opnieuw worden heropgebouwd op basis van echte en gezonde coöperatieve democratische principes, inclusief het strenge bewaken daarvan en het nooit of te nimmer nog het stuur uit handen geven aan zogenaamd alwetende managers die er uiteindelijk alleen maar in slagen om ter grootste fiasco's te genereren.

Een nieuwe kans, omdat de geschiedenis nooit eindigt

De verleiding is groot voor sociale bewegingen om economisch initiatief af te wijzen en te argumenteren dat zij daar niet geschikt voor zijn of dat het geen kerntaak is. Wel, in de wereld van vandaag kunnen zij zich die 'luxe' niet veroorloven. Al minstens om twee belangrijke redenen.

Eén, het is onmogelijk om slechter te ondernemen dan de falende privé-grootbankiers in de jongste jaren. Je kunt deze onmogelijk het leven en welzijn van miljarden mensen en de hele planeet toevertrouwen. Dat is zoveel als er mee naar een casino stappen. In het belang van hun honderden miljoenen leden moeten sociale bewegingen in België, Europa en wereldwijd de greep op de economie herwinnen op deze brokkenmakers, dus ook door zelf te ondernemen.

Twee, in de ruwe economische en politieke stormen die opsteken, moeten sociale bewegingen zo sterk als maar mogelijk voor de dag komen om hun opvattingen over een rechtvaardige en duurzame samenleving overeind te houden. Die kracht moet ook ten volle komen uit een zo stevig mogelijke economische poot. Want die verzekert net mee de autonomie en de bewegingsmacht die ze hard

nodig zullen hebben. Daarenboven bewijst die poot dat een andere economie echt wel mogelijk is en dat zij dus de wereld kunnen doen bewegen.

Sociale bewegingen als meest creatieve ondernemers

Ook een kijkje in de geschiedenis kan overtuigend werken. Wie waren indertijd de ondernemers die het schitterende concept van de ziekteverzekering hebben uitgevonden dat gelukkig voor iedereen verplicht is geworden? Wie had de inventiviteit om stemrecht voor iedereen te bepleiten? Waar komen de superbe vindingen vandaan van achturedag en betaalde vakantie? Waar is de opvatting gecreëerd dat een leefbare combinatie van arbeid en privéleven ieders recht hoort te zijn? En wie bepleit volop het levensnoodzakelijke concept dat de economie binnen de grenzen moet opereren van wat de aarde kan dragen? Het waren en zijn telkens sociale bewegingen. Niemand moet dus komen vertellen dat sociale bewegingen niet kunnen creëren en ondernemen. Ze konden het als de beste. En ze kunnen dat nog altijd, op voorwaarde dat ze er zelf in geloven.

Van verontwaardiging naar verandering

Dus is er kans om dit artikel ondanks alles een positief einde te geven. Midden alle verontwaardiging rijpt bijvoorbeeld al enkele jaren het initiatief voor een nieuwe coöperatieve bank, mee gedragen door heel wat sociale bewegingen en ngo's. Ervaringen in andere Europese landen illustreren intussen dat het mogelijk is opnieuw economisch terrein te heroveren voor de samenleving.

Deze maatschappelijk gedreven economische dynamiek is natuurlijk wereldwijd nodig. Een goed voorbeeld komt hier uit de Verenigde Staten. Mee onder impuls van de Occupy Wall Street werd de Bank Transfer Day van 5 november 2011 een stevig succes. De coöperatieve 'credit unions' kregen er in oktober 650.000 nieuwe leden bij en zagen 4,5 miljard dollar binnenstromen. Of hoe verontwaardiging wel degelijk verandering kan meebrengen.

Ook in 2012 zullen we dus blijven berichten over bewegingen van verzet tegen sociale en economische ongelijkheid, tegen milieuvernietiging en tegen een politiek zonder legitimiteit alsook over alternatieven en veranderingen die de richting inslaan van duurzame en democratische rechtvaardigheid.

Dirk Barrez is auteur van *Verontwaardiging naar Verandering* (2011) – klik hier voor info en bestellen en *Van eiland tot wereld. Appèl voor een menselijke samenleving* (2008) – klik hier voor info en bestellen

Lees ook

Laten we onszelf niets wijsmaken. De Durban klimaatconferentie is mislukt – klik hier

Di Rupo: de toekomst wordt slecht voorbereid – analyse regeerakkoord – klik hier

Amerikanen kiezen voor coöperatieve banken – klik hier

Schade en scherven Dexia niet te overzien: van

gemeentelijke holding en groep Arco – klik hier

ACW en Arco beantwoorden voor het eerst enkele vragen over Dexia debacle – klik hier

Kernenergie, stilte, leugens en de ijdele belofte van schone energie – klik hier

Nieuwe generatie pikt politieke stilstand niet langer – 2 januari 2011 – klik hier

Dit artikel is ook online te vinden

Global Society boek 'van Verontwaardiging naar Verandering' blijvend succes

Een jaar geleden legden we met het artikel 'Nieuwe generatie pikt politieke stilstand niet langer' de grondslag een nieuw Global Society boek. Dat verscheen half oktober en kreeg de naam **van Verontwaardiging naar Verandering**. Nog net was er tijd om zelfs de half september ontstane Occupy Wall Street beweging (slechts een maand vroeger) nog een plaats te geven.

We kozen er voor om de prijs laag te houden: slechts 6 euro. Intussen is het boek aan zijn tweede druk toe en vindt het ook zijn weg vindt naar scholen.

Vele PALA lezers hebben van Verontwaardiging naar Verandering al besteld – de verzending was gratis – en gelezen. Nogal wat lezers maakten al gebruik van het voordeelaanbod om meteen 10 of 20 exemplaren te bestellen. Dat aanbod blijft onverminderd geldig:

het nieuwe boek **van Verontwaardiging naar Verandering**.
Hoe is onze wereld eraan toe? Waar moet het naartoe? Hoe geraken we daar? Voor slechts 6 euro, verzending inbegrepen – om te bestellen klik hier

Meteen voordelig 10 of 20 exemplaren kopen? Dat kan dus ook

10 ex. kosten 40 euro, voor 20 ex. is de prijs slechts 60 euro, telkens verzending inbegrepen. Voor deze bestellingen vanaf 10 ex., mail naar **info@globalsociety.be** met vermelding van naam, adres en aantal boeken, of bel naar tel. 32 (0)486 36 09 68

Van verbeelden naar doen. Naar een
sociaalecologische samenleving
**Bestrijd dus de cultuur van tevredenheid die ons
doodknijpt en omarm meer dan ooit de kunst. Ze
kan ons confronteren met de idiotie van een
economie die de wereld letterlijk om zeep helpt...
en ze kan onze toekomst verbeelden. Slotspeech op
dag 'Van Denken Naar Doen' waar de culturele
sector nadenkt over haar rol in het realiseren van
een rechtvaardige en duurzame wereld.**

Als een *mission impossible*, zo voelt het aan om
een uiterst bezige dag te moeten inschatten en
afronden – in dit geval over hoe cultuur ons naar
een duurzaam bestaan leidt zonder de
rechtvaardigheid geweld aan te doen – en jullie te
motiveren om het vooral hierbij niet te laten.

LEES het volledige artikel

AVOND VAN DE VERONTWAARDIGING. Naar nieuwe
vormen van activisme en engagement

BEURSSCHOUWBURG, 31 januari 2012, 19.30 uur

Overal ter wereld zijn mensen verontwaardigd.
Betogers en activisten bezetten pleinen en straten.
Dagen deze bewegingen het traditionele
partijensysteem echt uit? Zitten we gevangen in ons
gevoel van verontwaardiging of staat er een
beweging op die de woede omzet in structurele
actie? Schrijver **Jeroen Olyslaegers**, socioloog **Jeroen
Van Laer** (UA) en auteur-journalist **Dirk Barrez**
geven een lezing. **Felix De Clerck**, initiatiefnemer
van de SHAME-protestmars op Brussel is
commentator. **Dirk Barrez** modereert en uiteraard
komt u, de verontwaardigde, ook!

GRATIS. Aanwezigen krijgen een boek.
Reserveren aanbevolgen – klik hier
Organisatie deBuren met steun van Global Society

VZW

JA, IK WORD NU PALA 2 EURO STEUNGEVER

Met slechts 2 euro per maand verzeker ik de verdere
uitbouw van PALA... klik hier

WERK MEE AAN EEN LEEFBARE WERELD Ben je tevreden over

PALA ?

Mail hem dan door naar vrienden en kennissen.

Wil je geen enkele PALA missen,
om gratis in te schrijven, klik hier

BOUW MEE AAN EEN LEEFBARE WERELD Zie je onze
initiatieven zoals de PALA brief, onze websites, boeken en
DVDs wel zitten?

We willen graag nog meer doen.

Uw steun is welkom op
rekeningnummer 979-2186488-16
met vermelding "steun Global Society vzw"

Uitschrijven

=

- This E-mail Message was Processed by Virtual AutumnTECH: Standard Edi=
tion -

<http://www.AutumnTECH.com>

=